

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת כי תבוא | כ' אלול ה'תשפ"א - בשל"ב לשטרות

כל כך קשה לי לתת

הרב יאיר שרפי הי"ו

כל זמן שהאדם במרוצה, בעבודת ובדוחק, הוא משועבד, תלוי בקונו, וכנען אליו. אך כאשר הוא מגיע לעצמאות אמיתית מיד מתעורר בו הרצון לפרוק מעליו עול אדוניו ולהיות חופשי. מפה ההידרדרות הרוחנית קרובה להגיע, וניתן למצוא פסוקים רבים המזהירים על כך: "וישמן ישרון ויבעט... ויטוש א-לוה עשה". ומזהירנו השם יתברך בתורה הקדושה להתרחק מההרגשה הזו של "כחי ועוצם ידי", ולהיפך צריך לזכור - "וזכרת את ה' א-להיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל".

דוגמא נפלאה אנו מוצאים בפרשתנו, הקב"ה מצוה להביא ביכורים משבעת המינים, כאשר יורד אדם לתוך שדהו ורואה תאנה, אשכול, רמון שיצא בראשונה - קושרו בגמי, ומעלה אותו לירושלים להביאו לכהן. כעת כשאתה עומד מול הכהן עם כל הפירות, אתה צריך ללמד אותך שיעור בהיסטוריה, וכך אתה אומר: לכן הארמי רצה לאבד את אבא, אבי ירד למצרים עם משפחה אחת ועלו עם שלם, היינו שם עבדים במצרים ועינו אותנו ונתנו עלינו עבודה קשה, ונצעק אל השם והושיענו, והוציאנו ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה, ויביאנו אל המקום הזה אל ארץ ישראל, ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי. ע"כ. והתורה מצוה "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך השם א-להיך...".

למה צריך את כל זה? בואו נתבונן, בשעה טובה גדלת

והתחלת לעבוד בעבודות מזדמנות, הצלחת להתקדם ואתה מתפרנס בכבוד, אה כן, קנית גם פיסת אדמה חרשת אותה, זרעת פעם ראשונה והזרע לא נקלט, פעם נוספת ולא נקלט, אך בפעם השלישית נקלט! כעת זיבלת את האדמה, ריססת את העצים, השקית ועידרת, לא נחת לרגע. והנה לאחר שהמתנת שיעברו שנות הערלה, הגיע הרגע המיוחל וסוף סוף אפשר להנות מהפרי, אממם נשמע טעים. אך דוקא כעת, בורא עולם אומר לך עצור! מי הביא לך את התאנים או הענבים?! ואתה חושב לעצמך... אני! מה אתה חושב שהיה קל?! עבדתי קשה על זה יומם וליל! פה אתה נרגע ומתחיל לחשוב מאיפה באתי, אבי היה בכלל עבד במצרים, לולא שהקב"ה פדה אותנו מעבדות וממוות, גם אני הייתי עבד, והקב"ה לא רק שהוציאני לחירות, אלא גם הביא אותנו אל הארץ הטובה! אז באמת כעת אני יכול לומר "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי". זה בכלל לא שלי! אתה נתת לי! אם כן, כעת אני יכול להביא גם משלי, כי כל מה שאני נותן זה ממה שנתן לי בורא עולם.

רבותיי היקרים, אם אתם כבר מחזיקים תורה, אשריכם! אך זה לא מספיק, תשמחו שזכיתם לתת למטרות הטובות והנכונות! ואם אתם עדיין לא תומכים בתורה, נשמח שתפנו אלינו ותהיו שותפים ובע"ה צינורות השפע יזרמו אליכם מן השמים כנהר שאינו פוסק.

מתוך שלחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

אין לך אדם שאין לו שעה

הלכות

המשך סימן ק"י - הלכות ראש השנה

[ז] בליל ראש השנה עושים סימנים לשנה טובה, דברים המעוררים את האדם להישיר מעשיו. כיצד. לוקח תמרה בידו ואומר, יהי רצון מלפניך יי א-להינו וא-להי אבותינו, שיתמנו שונאינו. ומברך בורא פרי העץ, ואוכל. ולוקח רמון ואומר יהי רצון וכו' שנרבה זכיות כרמון, ואוכל. ולוקח תפוח ומטביל אותו בדבש ואומר, יהי רצון וכו' שתתחדש עלינו שנה מתוקה, ואוכל. ולוקח קרא (דהיינו דלעת) ואומר, יהי רצון וכו' שיקרע (רוע) גזר דיננו, ויקרא לפניך זכיותינו. ומברך בורא פרי האדמה, ואוכל. ולוקח רוביא (יש נוהגים כהמפרשים דהיינו תלתן, והוא הידוע אצלנו בשם חלבה. ויש נוהגים כהמפרשים שהוא פול המצרי, הנקרא לוביא בלע, הידוע אצלנו בשם דגרה. וטוב לקחת משניהם) ואומר, יהי רצון וכו' שירבו זכיותינו, ואוכל. ולוקח פְרִי (בצלבר) ואומר, יהי רצון וכו' שיכרתו שונאינו, ואוכל. ולוקח סלקא (תרד) ואומר, יהי רצון וכו' שישתלקו אויבינו, ואוכל. ולוקח מראש כבש, או מראש דג ואומר יהי רצון וכו' שנהיה לראש ולא לזנב, ומברך שהכל, ואוכל. וטוב לעשות סדר זה גם בליל שני דראש השנה:

[ח] יש נוהגים לאכלם מיד אחר הקידוש, לפני שנוטלים ידיהם לסעודה, מפני כבוד היום כדרך

שנוהגים בסעודות חשובות. ולעניין ברכה אחרונה, סוברים שאין צריך לברך מפני שהקידוש נחשב להתחלת סעודה. ויש נוהגים לאכלם אחרי אכילת פת הבציעה של ברכת המוציא, מפני שמסתפקים שם אם אוכלים קודם צריך ברכה אחרונה. ואם רוצים לאכלם אחר הסעודה וברכת המזון, רשאים, ואז לכולי עלמא חייבים בברכה אחרונה. הנוהגים לאכלם אחר ברכת המוציא, לא יברכו בורא פרי האדמה על תבשיל הקרא וכיוצא בו, וכן לא שהכל על הבשר או הדג, מפני שהם דברים הבאים מחמת הסעודה. אבל בורא פרי העץ מברכים:

[ט] יש לאכול בשר טוב, ושאר מיני מתיקה. ואין לאכול דברים חמוצים, אבל דברים חריפים אוכלים. ויש מדקדקים שלא לאכול אגוזים, וכן פולים וקטניות, מפני שהם מרבים ליחה וניעה. וכן יש אומרים שאין לאכול ענבים שחורים, אבל לבנים אין קפידא. וטוב ללמוד בכל סעודה מארבע סעודות ר"ה, פרק אחד משניות מארבעת פרקי מסכת ר"ה, קודם מים אחרונים:

[י] סדרי התפילות והפיטוים וקריאת התורה וכו', מפורשים כבר בסידורים, והמעייין שם ימצא כל ההבדלים שבין המנהגים. וגם במספר התקיעות יש

המשך בעמ' הבא >>

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

יחיא בן מחפוד חלבי זרהר בת סאלם חלבי זקטור בן ארתור אליהו שדרה בת מוסא יחיא יעקב בן יהושע ראובן אברהם בן אברהם רחל בת שמס תנצ"ב.

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?

צור קשר עם איתמר 053-345-3020 או שלח בקשה למייל NA0546812981@gmail.com

- פעילות העמותה
- כולל יום
- כולל ערב
- בית כנסת בלדי
- בית כנסת שאמי
- שיעורי תורה
- דף היומי
- תהילים לילדים
- גמ"חים

כניסת שבת: 18:41

יציאת שבת: 19:48

העלון טעון גניזה אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וז"ב מאיר בן יחיא חלבי ורעייתו צפורה וז"ב הדסה בת חיים שמשון כתבי וז"ב מאיר ישראל אסש זיוה בת דבורה הלל בן זהבה ברק וענבל חלבי והרף הנוול

לרפואת מרדכי בן רחל שמואל בן שילת שילת בת חנוי זהבה זש"ק יעל בת דבורה

הליכות תימן

כששתיים יין או שכר בתוך הסעודה

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

חילוקים. והנה על פי הגמרא והגאונים והרמב"ם תוקעים רק מ"א תקיעות, שלושים מיושב ועשר מעומד ותרועה גדולה, ויש מהבלדי שנוהגים כך. ויש מהבלדי שמוסיפים ותוקעים ע"א תקיעות, ומנהג השאמי (דרך-כלל) ק"א. ויש אומרים שלאחר גמר התקיעות כפי מנהג המקום, אין לתקוע יותר אפילו מי שרוצה להתלמד כדי לתקוע ביום שני, זולת קטנים מותר לומר להם שיתקעו ואף מותר להשתדל ללמדם. אבל מנהגינו להקל שאפילו גדולים תוקעים ללא צורך. ולכולי עלמא השופר אינו מוקצה:

[יא] שיעור התקיעה ארבעה טרומיטין ומחצה (כשתי שניות) או תשעה טרומיטין (שלושארבע שניות) וכל שבר כשלושה טרומיטין (שניה אחת) והתרועה לא פחות מתשעה טרומיטין (שלושארבע שניות). ויכול להאריך בתקיעה או בתרועה כמה שירצה, אבל לא בשבר. ואין מאריכין בתקיעה שלתשר"ת יותר מבשלתש"ת, ובשלתש"ת יותר מבשלתר"ת, אלא שיעור אחד לכל התקיעות כולן. זהו מנהגינו המקובל בידינו דור אחר דור, והוא מיוסד על דעת הגאונים ורבינו הרמב"ם, וכן העיקר. ומי שרוצה להחמיר כדעת שאר פוסקים, יעשה כל תקיעה מהתקיעות שלתשר"ת, יותר מ"ח טרומיטין (כשבערשמונה שניות) ושלתש"ת יותר מט' טרומיטין (כחמש שניות) ושלת"ת תשע טרומיטין (שלושארבע שניות). וכל שבר מהשברים, כשלושה טרומיטין (שניה אחת) וכל תרועה כט' טרומיטין (שלושארבע שניות):

[יב] התרועה אין עושין טו טו וכו' כמנהג שאר כמה קהילות ישראל, אלא קול רועד, עלידי הפסקים בנשימה או בלשון, אבל לא בצירוף נענוע היד. ושברים תרועה דתשר"ת, עושין תמיד בשתי נשימות, ויש מהשאמי שנוהגים בתקיעות דמיושב בנשימה אחת. והיינו שמפסיקים מעט בנתיים פחות מכדי נשימה, אבל אין להריע מתוך השבר. וברוב המקומות אין מקרין לפני התוקע, כי התוקעים בקיאים. ונוהגין להעלות את התוקע לקרוא חמישי בספר תורה, הן ביום טוב ראשון הן ביום טוב שני, אא"כ חל בשבת שאין תוקעין בה:

הוראי שמעון מליחי נ"י

הגמרא בבכורות דף ה עמ' ב עושים פטר חמור גזירת הכתוב. החמורים סייעו לישראל ביציאת מצרים,

כאשר לכל אחד מישראל היו לו תשעים חמורים לובים, שעל גבם היה המון כסף וזהב, ויצאו שישים אלף רגלי מלבד נשים וטף. רש"י כותב לובים הכוונה - מעולים. ולכן-פודים את החמור בשה ואת הילד הבכור-בחמש סלעים שנאמר "קדש לי כל בכור פטר כל רחם מבני ישראל" הגמרא בברכות דף לג' עמ' ב' ומסכת מגילה כה עמ' א' אמר ר' חנינא "הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים" הייתי חושב שאין לעשות כלום, לא בפרנסה ולא בחינוך הילדים, לכן חמור שזה רומז על החומר- פודים בשה. ב-שה ראשי תיבות "הכל בידי שמיים"! שצריך רק השתדלות לכסות את הנס, אבל ילד בכור פודים בחמש סלעים כי ח-מ-ש זה ראשי תיבות "חוץ מיראת שמיים" שצריך תמיד לפקוח עיניים ולהיות במעקב תמידי ולהתפלל ואין לזה גיל!!! ד' יזכנו להצליח. דבר מוסר בכיבוד הורים: הדברי חיים מצאנז' היה צריך להתיר עגונה, אמר לבנו לך תלמד ומחר נתפלל בסוגייה הנ"ל להגיע לחקר האמת. הלך בנו ולמד הלכות כיבוד הורים כל הלילה. ולמה? בגלל שבבוקר צריך ללמוד עם אביו, שלא יכשל בכיבוד הורים. ולכן אמרו חכמים שההולך להפגש עם הוריו, ילמד הלכות כיבוד הורים - שלא יכשל בהלכה.

מוסר השכל

מאת מאיר ישראל אטש הי"ו

הזאת, והאיש הזה התפעל איך ידע הח"ח שהוא לא שולח את בנו לתלמוד תורה, וחזר בתשובה. וכתוב בפסוק: "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תוסיף עליו חטא", למדנו מכאן את מצות התוכחה, וידוע דברי המשלי, "אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך", ודרשו חז"ל (יבמות) כשם שמצוה להוכיח כן מצוה גם לא להוכיח. ואיזו היא דרך ישרה, לאהוב את התוכחות. וכמו שכתב המהר"א שמתוך שמקבלים את התוכחות כך חוזרים למוטב, ונחת רוח באה לעולם. ומשל על זה, משל לאדם שקנה מראה, והניח בביתו והוא מביט אם יש משהו שלא כהוגן בפניו או בכובעו, ואם יראה משהו שלא כהוגן ימהר לתקן עצמו שלא ילעגו עליו. כך ענין התוכחה שאין אדם רואה חובה לעצמו וחבירו מרגיש בו ומוכיחו כדי לישר דרכו ומחזיק לו טובה. ועל זה אמרו "וקנה לך חבר" למען שלימות נפשו. ואמר התנא באבות (ב), כת "אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו", ואמרו חז"ל (סוטה מב). כת חנפים אינה זוכה לקבל פני שכונה, ודרשו רבותינו שמוותר להחניף (להחמיא) לרשע בשביל להוכיחו בנעימות דברים, ומצוה להוכיחם בדברי נועם ופירש מהר"ש אלגזי בספר מעולפת ספרים, שאפילו שאסור להחניף, אם עושה זאת כדי לדבר עימם בדברי תורה, שאומר לרשע אתה איש חכם ונבון שמך מוכר ולא מכבודך לעבור על דברי תורה. ויהי רצון שנזכה להקריב עצמינו למען ה' יתברך ולהיות מוכנים ליום הדין הקרב ובא ונקשוט עצמינו ואח"כ נקשוט אחרים בתוכחה.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

פרשת כי תבוא

פרשת כי תבא תמיד נקראת שתי שבתות לפני ראש השנה (בין ט"ז באלול לכ"א באלול), כיוון שמופיעה בה פרשת הברכות והקלות ואין רוצים לסיים את השנה בדבר רע. "והיה כי תבוא אל הארץ, במילה "תבוא" מופיעות האותיות "אבות", שבזכות האבות קיבלנו את ארץ ישראל. פרשה זו מכונה "פרשת התוכחה הגדולה" (לעומת פרשת בחוקותי המכונה "פרשת התוכחה הקטנה"), מכיוון שיש בה תוכחה רבה וארוכה ומתוארות בה הברכות והקלות שיבואו על עם ישראל לפי מעשיו. משה רבינו מזכיר לבני ישראל כי הקב"ה בחר בהם מכל העמים ולהיות לו עם סגולה, שיקחו שנים עשר אבנים בכניסתם לא"י, ולכתוב עליהם את דברי התורה בשבעים לשון (רש"י), ואמרו חז"ל שכל אבן שקלה 40 סאה. וכשיגיעו להר עיבל והר גריזים שכיום נמצאים בין שכם, עליהם הסקים שם מזבח אבנים ולהקריב קורבנות לפני האלוקים. ולאחר בניית המזבח השבטים יתחלקו למחצה בין ההרים. מי שישמור את האיסורים הבאים ברכה תבוא על ראשו, ומי שיעבור עליהם, יקולל. ומסופר שפעם בא איש אחד לחפץ חיים עם בנו לבקש ברכה, אמר לו החפץ חיים אין אתה צריך לברכה שלי, אם אתה שולח את בןך לתלמוד תורה אתה לא צריך את הברכה שלי, מפני שכל ישראל בירכו אותך, בברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת, ואם אינך שולח לתלמוד תורה לא תעזור הברכה שלי, מפני שכל ישראל קיללו באמרם ארוך אשר לא יקים את דברי התורה

- יהודית רז בת יחיא הזמי לרפואת
- נתנאל בן אליה ואורטל חלא לרפואת
- שולה בת לולוה (מרגלית) לרפואת
- שלום בן משה לרפואת
- יונה קהתי בת משה ושרה לרפואת

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

יום והדבש צף בכוורת, מותר לרדותו בשבת:

ללכת על עשבים

(א) מותר לילך על גבי עשבים בשבת, בין לחים בין יבשים, בין בימות החמה בין בימות הגשמים, בין עשבים קצרים בין ארוכים, בין הולך במנעלים ואפילו במנעל שיש בו מסמרים, בין הולך יחף אף על פי שהעשבים נכנסים בין קשרי אצבעותיו ונתלשים, ובלבד שלא יתכוין לתלוש אותם. שכיון שאינו מתכוין ואינו פסיק רישיה מותר. לפיכך אם נתלשו אינו חושש:

ומכל מקום אם נתלשו ונדבקו עשבים ברגליו או במנעליו, לא יסירם בידיו משום מוקצה, שבבין השמשות היו מחוברים, אלא יסירם על ידי דבר אחר, שטלטול מן הצד שלא לצורך המוקצה מותר:

להעמיד בהמתו על גבי עשבים

(ב) מותר לאדם להעמיד בהמתו בשבת על גבי עשבים מחוברים והיא אוכלת מהם. ואין לחוש שמא יתלוש מהעשבים האכילה, כי איסור תלישה מן המחובר חמור ונזהרים בו:

אבל לא יעמיד אותה על גבי דבר שהוא מוקצה והיא אוכלת ממנו מפני שאיסור מוקצה קל בעיני בני אדם ויש לחוש שמא יתן לה ממנו בידי. ודוקא להעמידה על גבי המוקצה ממש אסור, אבל לעמוד בפניה כדי שתחזיר פניה ולא תוכל להטות אלא דרך שם מותר, שכיון שאינו קרוב למוקצה כל כך אין לחוש:

מאת חגי קומימי הי"ו

תשמח! יום הדין מגיע! האומנם!?

חז"ל מצווים אותנו ללבוש מלבושי לבן בראש השנה, לשמוח בבשר וביין, לשמוח בשמחת החג. עד כאן ברור לנו - הלא חג הוא. אך מאידך, מזהירים אותנו חז"ל להיות ביראה ובכבוד ראש בימי החג הנ"ל, לכוון כל אחד בזמן התקיעות לשבר היצר הרע, לעשות משפט ביננו לבין קוננו על כל מה שעבר עלינו בשנה החולפת, לאחוז ראש, שאם דגי הים רועדים, מה אנו נאמר? הקושיה הזו נקראת בשפה המוכרת "נשיאת הפכים" פירוש המילים, זה שמצד אחד (כפי דוגמת חג ראש השנה) אנו צריכים להיות בשמחה רבה וגדולה! לשמור את המחשבה כמה שיותר ולמשוך את עצמינו למחשבות טובות, ובעת לבישת בגדי החג, לשמוח שמחה רבה, שוודאי נצא זכאים בדין, אשרינו!

ומצד שני, יום הדין כשמו כן הוא. אנו צריכים לעשות משפט אמת על עצמינו, איך הנהגנו את עצמינו, איך הנהגנו והתנהגנו כלפי קרובינו ובכלל. לכוון בפשטות את פירוש המילים בסידור של החג, להמליך את ה' יתברך עלינו בלבד, ולא חלילה משהו או משהו אחר.. **ההפכים הללו** - כך ה' יתברך רוצה שנהיג את עצמינו בחיים עצמם תמיד. מצד אחד לשמוח! בכל דבר אפילו הקטן שבדברים, ומצד שני לזכור שיראת שמיים - זה לשים לב לכל פרט קטן בחיים, כל הלכה היא חשובה, כל תפילה במניין היא קדושה, כל התגברות על תאוות ומידות רעות היא לעילא ולעילא. אנו קרובים ליומא דדינא, שנשמח ונזכור שבאנו לעבוד ולעמול בעולם הזה.

מאת הרב דניאל אהרון הי"ו

הטועה בתפילת שמיני עצרת ואמר את יום חג הסוכות הזה, מה דינו?

למדנו השבוע: (דף מז') ששמיני עצרת נחשב כרגל בפני עצמו לענין מס' דברים ובכללם לענין ברכה שאינו נדון כחלק מחג הסוכות שמזכירים בתפילה ובברכת המזון "את יום חג הסוכות הזה" אלא מזכירים בו "את יום שמיני חג עצרת הזה". נחלקו הפוסקים: בדין מה שטעה ואמר בשמיני עצרת את יום חג הסוכות הזה אם צריך לחזור ולהתפלל **דעת הט"ז**: (סימן תרסח') ששמיני עצרת נקרא גם בשם סוכות כיון שהוא העצרת והסיום של החג ומה שתקנו חכמים לומר בו את שמיני חג עצרת הזה משום דהוה יותר בירור לחג ולכן אם טעה אינו חוזר וכן **כתב באגרות משה**: (או"ח ח"ג סימן צז) שאין לחזור ולהתפלל כיון שלדעת הט"ז יצא ידי חובה.

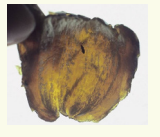
ובבית יהודה כתב: (או"ח סימן ד') שאפי' אם הזכיר בשמיני עצרת את יום חג השבועות הזה יצא ידי חובה שהכל הולך אחר החיתום וכיון שחתם מקדש ישראל והזמנים יצא ואף שצריך להזכיר בברכה עצמה שהוא חג מ"מ לא צריך לפרש איזה חג וכיון שאמר את חג השבועות הזה הרי הזכיר שם חג אבל **בברכי יוסף כתב:** (או"ח סימן תרסח' סק"ב) שדווקא אם סתם ואמר חג יצא ידי חובה אבל אם הזכיר חג השבועות כוונתו בפירוש לחג אחר ולכן לא יצא ידי חובה וה"ה אם הזכיר את יום חג הסוכות בשמיני עצרת לא יצא ידי חובה שהרי כוונתו לחג אחר.

השו"ע פסק: (או"ח סימן תרסח') ליל שמיני אומר "ותתן לנו את יום שמיני חג העצרת הזה" וכתב **במשנ"ב**: אם שכח ואמר את יום הסוכות הזה ועקר רגליו אם צריך לחזור יש דעות בן האחרונים וכתב **בחזו"ע**: דאם חתם ונזכר באמצע רצה יחזור לברכת אתה בחרתנו וה"ה אם נזכר בברכת שים שלום או באלוקי נצור. ואם עקר רגליו **דעת הבית יהודה**: שאינו חוזר ומאידך באול"צ ובחזו"ע כתבו: שצריך לחזור ולהתפלל אלא שכתב החזו"ע שיעשה תנאי שאם אינו חייב תהיה תפילתו נדבה **ובשולחן ערוך המקוצר כתב:** שאם טעה בתפילתו אפשר שאין צריך לחזור.

אופן בדיקת ה"סימנא טבא" לראש השנה | עפ"י ספרי "בדיקת המזון כהלכה" מאת הרב משה ויא

<p>תמר יבש</p> <p>חותכים בסכין את הפרי לאורכו, פותחים ומוציאים את הגלעין. אם נראים פרוורים כהים באיזור הגלעין (שהם הפרשות של תולעת) אין להשתמש בתמר זה. מחזיקים את התמר הפתוח כנגד מקור אור (חלון או נורה), ומתבוננים בצידו הפנימי והחיצוני אם מצוי חרק או זחל קטן. בתמר שהתיישן נוצרים גבישי סוכר לבנים שאינם סימן לנגיעות.</p>	
<p>תמר לח</p> <p>תמרים גדולים המשווקים בקירור, קליפתם חלקה וצבעם חום כהה - בדרך כלל נקיים וטוב לבדקם.</p>	
<p>רימון</p> <p>מתבוננים אם מצוי נקב בקליפת הפרי, שהוא סימן לחדירת תולעת. פותחים את הרימון ואם רואים איזור חום בודקים בין הגרגרים אם מצויה תולעת. כתמים כהים שטחיים בגרגרי הרימון אינם סימן לנגיעות. רימונים הגדלים בגינה פרטית נגיעותם גבוהה.</p>	
<p>תפוחים</p> <p>תפוחים מסוג מעולה הם בחזקת נקיים. תפוחים באיכות בינונית, מתבוננים על קליפת הפרי אם מצוי סימן של חדירת תולעת - כמין פצע חום-אפור השקוע בקליפה - ומסירים את האזור הנגוע. לעיתים רחוקות, בעיקר בתפוחים מזן ענה, מצויות כנימות מגן בצבע חום-אפור על קליפת התפוח, הגורמות לכתמים אדומים על הקליפה. יש להסיר את הכנימות ע"י שפשוף קל בציפורן או בסכין. הכתם האדום שנותר על הקליפה לאחר הסרת הכנימה מותר באכילה.</p> <p>שלאק - לעיתים תפוחי עץ המיובאים מחו"ל מרוחים עם "שלאק", קיימת שאלה לגבי כשרותו ומן הראוי לקלף את התפוח. יש לברר אצל ועד הכשרות אם יש פיקוח על תפוחים מיובאים.</p>	
<p>קרא</p> <p>בחזקת נקי, מספיק לשוטפו או לקלפו.</p>	
<p>רוביה טריה</p> <p>יש לפתוח את התרמילים, לבדוק אם יש בגרגרים כרסום או סימני חדירה של תולעים ולהסיר את הגרגרים הנגועים.</p>	
<p>רוביה יבשה</p> <p>1. הרתחה: מרתחים את הרוביה בסיר עם מים בכמות פי שלשה מהרוביה. לאחר הרתיחה מכבים ומשאירים מכוסה כשלוש שעות.</p> <p>2. בדיקה: שוטחים על כף היד כ- 10-15 גרגרים, ומתבוננים אם מצוי כתם כהה תחת הקליפה הדקה. מניחים את כף היד השנייה על הגרגרים, הופכים את כפות הידיים ובודקים באותו האופן את צידם השני של הגרגרים הגלוי כעת לעין. אם מבחינים בכתם כהה תחת הקליפה מקלפים ובודקים אם מצוי שם חרק.</p> <p>כתם שחור המצוי על קליפת הגרגר הינו חלק מגידולו הטבעי של הרוביה וכן כתמים <u>שטחיים</u> בצבע חום או כתום - אינם סימן לנגיעות.</p> <p>אם נמצאו שלשה גרגרים וודאי נגועים בחרקים, יש לפתוח את כולם ולבדקם מבפנים. אם נמצאה נגיעות רבה אין להשתמש ברוביה.</p>	

חרק בתמר היבש רק בבדיקה כנגד מקור האור

הבן יקיר לי

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון

הדרך אל לב הילד - דיבור והשפעה

קשרים בריאים

על מנת להגיע להשפעה מקסימלית על הילדים ולמצב שבו דבריהם של ההורים עוברים בערוץ הנכון, יש להקפיד על קשרים בריאים במשפחה. קשר נכון בין הורים לילדים מושתת על הענקת חום ואהבה בלא תנאי, על עידוד והתעניינות, על כבוד והערכה ועל ענישה מבוקרת.

הענקה

הענקה של הורים לילדיהם היא תנאי בסיסי לתקשורת הולמת. הענקה כוללת סיפוק צרכיו הגשמיים של הילד, בהתאם לגילו, וכן אכפתיות ודאגה כנה לילד, גם במישור הנפשי והרוחני. הענקה והטבה בלתי פוסקות, שאינן מושפעות מגורם חיצוני כמו התנהגות, והרעפת חום ואהבה במידה גדושה ובתדירות גבוהה, מביאות את הילד למצב של 'מקבל', שכן בעקבותיהן הוא משוכנע באהבת הוריו אליו ובהיותם דורשי טובתו.

כבוד לילד

תקשורת נכונה מחייבת שמירה על כבודם של הילדים. ההנחיה "יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך" (אבות ד רב) היא אבן יסוד בבניית קשר נכון.

נתינת הכבוד לילד נובעת מן ההשקפה שהילד אינו בעל מעמד נחות, אלא בעל ערך ואישיות עצמאית, שיש לשים לב אליה ואל דעותיה. אסור באיסור מוחלט לפגוע בילד, גם לא בזמן שמוכיחים אותו או מענישים אותו. בכל מצב הילד ראוי לכבוד, ובוודאי אין היתר להלבין את פניו ברבים.

לא פעם, מתוך חוסר כבוד שנוהגים ההורים בילדיהם, הופכים חילוקי הדעות הקטנים והיום-יומיים למריבות ולקטטות, וההיבורים - למאבקי כוח. מובן שבמצב זה השפעת ההורים על בניהם פוחתת, ולעיתים אף נפסקת לחלוטין.

כאן המקום להביא לתשומת לב ההורים את חשיבותה הרבה של

האווירה המכבדת בבית. בבית-ומבצרו של האדם, מרשה האדם לעצמו להשיל את כל המסכות ולהתנהג בטבעיות. יש אנשים הסבורים כי הרסנים והגבולות נועדו רק לחוץ, ואילו בבית מותר להתיר את הרסנים - לכעוס, לצעוק, לאיים, לבקר וכדומה. פעמים רבות, התסכולים והקשיים שהאדם חווה מחוץ לבית פורצים באופן בוטה ואגרסיבי ופוגעים בבני הבית, שהם הקרובים ביותר לאדם. אין ספק שהתנהגות כזו מזיקה והורסת כל חלקה טובה, וכמובן מקלקלת את התקשורת שבין בני המשפחה. יחס מכבד ואדיב בכל מצב ושליטה עצמית אף בזמנים קשים, עשויים לבנות קשר של קיימא עם הבנים, כמאמר הפסוק "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" (משלי כז יט).

שמחה

בית שיש בו שמחה הוא בית שנעים להיות בו. נחמד להיות חלק מחוויות החיים שהוא מייצר, והוא גורם לילד לרצות להיות שותף בו. מתוך שותפות והשתתפות, הן בקיום המצוות, הנעשות מתוך שמחה והתלהבות, הן בחיי היום-יום, המתנהלים בנחת וברוגע, נוצרת אווירה של פתיחות וקבלה, המאפשרת בסיס תקשורתית איתן.

התעניינות בחייו של הילד

כדי שתיווצר תקשורת טובה, חשוב להיות מעורים ומעורבים בחייו של הילד ובקורה עמו. חשוב לדעת עם מי הוא מתרועע, מה הם עיסוקיו, מי הם מוריו ורבותיו, ולהקפיד לשמור אתם על קשר קבוע כדי לעקוב אחר מצבו הרוחני, הלימודי והחברתי של הילד. כאשר מודעים למתרחש עם הילד מחוץ לכותלי הבית, יש בסיס לשפה משותפת ואפשר לשוחח עם הילד בקלות כאשר יש צורך לעשות זאת.

לבריות סעדיה!

ספרי תמה תמימה...
יא יונה!
תהיי בריאה!!

איזו חילבה, איזה מרק, איזה צ'ולף...
אם נמכור אותם נהיה עשירים!

איך לא חשבתי על זה קודם?!

אנחנו נפתח דוכן אוכל, בעזרת השם יתברך, יא יונה שלי. את תכיני ואני אמכור!

היי חיים! מה נשמע?

ברוך השם, מה שלומך יוסף?

אתה יכול לבוא רגע?

אבא שלי התחיל לעשות חזרות על תקיעות השופר... יש לנו שופר גדול של דישון! בצנעא.

בצד שבועיים ראש השנה, אנו נוסעים לחגים לבני משפחתנו בצנעא.

תגיד, חיים, מה רצה ממך קודם יוסף? מה הוא אמר לך?

אני לא יכול להגיד לך זכריה.

למה לא?!

מעניין מה יוסף רוצה מחיים...

רציתי לשתף אותך במשהו משמח... אנחנו פותחים דוכן אוכל! אמא תבין מאכלים משובחים ואבא ימכור!

איזה יופי! אני שמח בשבילכם יוסף! השם יהיה בעזרכם, בהצלחה!

תודה! אבי שלח אותי לחנות לקנות כמה מצרכים חיוניים... אני חייב למהר... להתראות חיים!

להתראות!

המשך אי"ה בשבוע הבא...

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק" לכל השותפים בתרומות לכל פעילויות העמותה ובכללם: לע"ג הצדיק

הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל לע"ג ראובן אברהם בן אברהם לע"ג רחל בת שמש לע"ג זאב בן עליזה

ולהבדיל להצלחת כל עמ"י ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

להצלחתו בפרנסה אלירן בן רבקה

ותודה וברכה להנהלת בית הכנסת "לב חריש" ליאור אפרים אוראל אוחיון נתנאל ידקוני

כל הכוונות שמורות למערכת "חולת אבותינו" אין לשכפלי ונצלם ללא רשות ממערכת העלון

התלוננו, יום אחד היהודי הכי עשיר בעיר עבר ליד ביתנו. וכשראה אותנו בחוץ לבושים בסחבות, הוא עצר לידנו וסימן לנו לגשת, כשהגענו אליו הוא שלף מכיסו חבילת שטרות ואמר לנו 'תביאו לאבא', וכך במשך כמה שנים הוא היה מגיע כל כמה חודשים מביא לנו חבילת שטרות וממשיך לדרכו. בזכותו היה לנו אוכל בשפע בבית ותמיד היינו שבעים. בשנה שבה החליטו הוריי לעלות לארץ, העשיר ירד מנכסיו ונפטר כעני בטוניס, אבא בכה עליו ותמיד אמר לנו 'אסור לשכוח את החסד שהוא עשה עמנו'. לפני שלוש שנים נכנס אליי אברך צעיר וביקש לתקן שני זוגות מכנסיים, תוך כדי עבודה הוא הציג את עצמו בשם שמעון ג'נח, אתה הנכד של אלברט ג'נח? שאלתי הוא ענה לי 'כן'. אמנם לא זכיתי להכיר את סבא אבל שמעתי עליו רבות, התחלתי לברר את מצבו 'ברוך ה' יש לי שבעה ילדים מתפרנסים בצניעות ממלגת הכולל אך אני מחפש משהו צדדי שלא יפריע לי בלימוד'. אמרתי לעצמי זו ההזדמנות להחזיר על כל החסד שסבו גמל עימי. וכך עלה רעיון הבקבוקים, דיברתי עם כל בעלי הקיוסקים שימכרו לי את הבקבוקים. וכך כל השבוע החנות שלי מתמלאת בבקבוקים, וביום חמישי אני ממיין אותם בביתי, ואז האברך ג'נח מגיע ומתאם עם משאית איסוף ומקבל סכום נאה עבור הסחורה. הוא שמח ואני עוד יותר שמח.. אז מה אתה ר' יצחק רוצה לעזור לי במצוות הכרת הטוב?!

"ובאת אל הכהן... ואמרת אליו..." (כו,ג)

"שאינך כפוי טובה" (רש"י)

רש"י מבאר לנו כאן יסוד חשוב בעבודת השם.

הפרי הראשון הוא הכי חשוב בעיני האדם, אחר שהוא טרח כל כך הרבה זמן בעץ כדי שיצאו ממנו פירות אז הפרי הראשון הוא הכי חביב עליו. וכשאנו מביאים אותו לכבוד השם יתברך, אני מראים לו כי למרות שהוא חביב עלינו אנו יודעים שרק בזכותו יש לנו את הפירות ולכן יש לנו הכרת הטוב כלפיו, וזה יסוד נפלא, גם לקרובים אלינו אנו צריכים להכיר טובה, ואפילו אם אי אפשר באותו רגע, אפשר לחכות להזדמנות כמו אדון טרבלסי.

מושיקו טרבלסי היה חייט מדופלם, הוא ישב לו בחנות הקטנה אי שם בעיירה בצפון ועשה את עבודתו בזריזות ובמקצוענות מה שהקנה לו שם ומוניטין, תמיד הוא היה מלא בעבודה וכסף. ב"ה לא היה חסר לו ואת האמת אפשר להגיד עליו שהוא עשיר. כל העשירון העליון באו לתפור אצלו אמנם הוא היה יקר פי שלוש מהחנות, אך האיכות הייתה בהתאם.

"ברוך השם יום יום" כך היה נוהג לסכם את יום העבודה. למרות שהוא היה תמיד עמוס בעבודה כל מי שנכנס לחנותו לא היה יכול שלא לראות, את שקי הניילון בפינת החנות עמוסים בעשרות אם לא במאות בקבוקי פלסטיק, וגם זכוכית בקבוקים מהסוג שמקבלים עליהם 30 אגרות עבור ההחזר. בסוף שבוע החנות הייתה מתמלאת ובתחילת השבוע היה מתרוקנת. כולם התפלאו מה חסר לאדון טרבלסי שהחליט לאסוף בקבוקים? הרי כסף לא חסר לו "בטח נתפס לתאוות ממוך" הילכו הלשונות הרעות בעיירה.

יום חמישי אחד הוא פונה לשכנו, "יצחק יש לך רכב גדול, תעשה לי טובה אני צריך עזרה עם רכב גדול הטנדר שלי במסך". "במה אוכל לעזור?" שאל יצחק "עשה לי טובה כמובן לא בחינם תעמיס איתי את שקי הבקבוקים מהחנות ונוריד אותם בחצר ביתי ואני אשלם לך". "תראה, אני ממחר לעבודה וגם אני סובל מפריצת דיסק, אני לא יכול לעזור"

אך אדון טרבלסי לא וויתר "תראה יצחק, רק תוביל את הבקבוקים לחצר ביתי אל תרים כלום אני חייב למיין אותם עוד הלילה ואין מי שיעזור לי" לאחר מסע שכנועים נעתר לו יצחק והסכים לעזור לו, אך הוא ניצל את ההזדמנות ושאל "אדון טרבלסי לא נעים לי אבל... ברוך השם אתה עמוס בעבודה ויש לך ברכה בעמלך אז מדוע אתה אוסף בקבוקים?!"

"ר' יצחק אני מרגיש קרוב אליך לכן אני מרגיש קרוב לספר לך את הסוד אבל בתנאי שאתה לא מגלה לשום אדם" והמשיך "כשהייתי ילד בטוניס גדלתי למשפחה מרובת ילדים אבא היה איש חולה ואמא הייתה קשת יום. הרעב היה בן בית אצלנו אך מעולם לא

מאת יוסף-טל הרדי הי"ו

מילה על שילובי מזון לכבוד הבריאות והבריאות!

חודעות לבריאות טבעית

כללים לחיים, חלק ב'

רפואה באמונה

מספר פעמים ביום, טחורים או פיסורה (חתך בפי הטבעת). כפי שודאי שמתם לב, תופעות אלו מאד מוכרות לנו, אם מעצמנו ואם מקרובינו.

או וזה עד כדי כך ירדנו נמוך? לא עד כדי כך, אבל המצב יכול להתדרדר עוד חלילה אם נוסיף לארוחתנו מזון שעבר בישול, טיגון או אפיייה עם כל שמן או שומן (השמן השרוף מאד חומצי, נדבק, חוסם ומפריע כמו הזפת הצמיגה דביקה המצויה בים), מלח, סוכר ו/או קפאין (שאופיים חומצי ומגרה מאד). מצב זה, בשלב ראשון, לרוב יתפתח ויהפוך לגירוי וצרבת. בהמשך יחמיר לדלקת או כיבים והרניה בקיבה או במעיים ('הרניה' זו יציאה נקודתית כמו בליטה באיבר, או צניחה של אחד מאיברי העיכול ממקומו, או שינוי מקום של האיבר או חלק ממנו לאזור אחר בגוף כמו שקורה ב'בקע סרעפתי'), אם באורח אקוטי (מופיע בפתאומיות באופן חריף) ואם באורח כרוני עם התקפים (קיים כל הזמן על "אש נמוכה" ונדלק בחריפות מפעם לפעם), שלצערנו מאד נפוצים בדורנו בצורת מחלות דלקתיות בעיכול כגון קרוהן, קוליטיס, דיברטיקולוזיס, תסמונת המעי הרגז (IBD) וכו' ולבסוף ר"ל, אם מזניחים או מקבלים טיפול לא מתאים מתפתחת לשונאי ישראל מחלה ניוונית.

לכן - חשוב להפריד בין חלבון (המצוי בקטניות ובכל המזונות מן החי) לבין עמילן (רב סוכר המצוי בתפ"א, בטטה, תירס, אורז וחיטה ומוצריהם).

בימות החול הדבר קל יותר ליישום. לגבי שבת, אם למשל נבשל חמין שרי, וממלץ לבשלו עם גרגירי חומס, שעועיית, עדשים וכד' ואם התעורר בנו הרצון דווקא לחמין צמחוני, נבשלו עם תפ"א, בטטה (ושאר ירקות כתומים), חיטה, גריסי פנינה, בורגול/קוסקוס מחיטה מלאה, או אורז) אפשר בתוספת 'קישקע' צמחוני (ע"ב קמח מלא ותבלינים..). אע"ג שיש שם מעט ביצה ושמן - 'עונג שבת'. נזרוק פנימה כמה תמרים ואנחנו מסודרים. בנוגע לג'חנן וחבריו בשבת קודש, היות וזו נחלת אבות אני בוחר להחריש, לפחות כאן ועכשיו בעיר חריש. במאמר הבא בע"ה נפרט עוד על מאכלי השבת ובעוד שני מאמרים א"ה נתכונן לצום יום הכיפורים.

בהמשך דברינו מהמאמר הקודם, נדון היום מעט בשילובי מזון. השילוב בין חלבון לעמילן (עליהם פירטנו במאמר הקודם ונציין תזכורת להלן) באותה ארוחה הינו סוג של ניגוד אינטרסים הגורם לצבירת פסולת רקובה בעיכול, המכונה בפי הרמב"ם - "ליחות ועיפושים". בקצרה, מדובר במזונות שונים מאד הזקוקים לתנאי עיכול שונים ושהינם אף מתעכלים באזורים שונים ברחבי העיכול. ד"ר הרברט מ. שלטון כותב בספרו "עקרונות צירופי המזון" כך, "הסוד הוא: כשאנחנו אוכלים מזון עמילני הקיבה מפרישה סוג אחד של נוזל (זהו "מיץ העיכול" המכיל חומצת מימן כלורי המכונה גם 'מי אש', ברמה נמוכה, מים ואנזימים מסוג אחד) וכשאנחנו אוכלים מזון חלבוני הקיבה מפרישה סוג אחר של נוזל (המכיל ריכוז גבוה יותר של חומצת מימן כלורי ואנזימים מסוג אחר)". בנוסף לכך, עיקר העיכול של החלבון נעשה בקיבה. לעומתו, עיקר העיכול של העמילן ושאר פחמימות (סוכרים) נעשה בתריסריון (החלק העליון של המעי הדק, המתחבר לחלקה התחתון של הקיבה). מזה מובן מדוע אין זה וההוא יכולים לזרז באותה קיבה. האם זו סיבה מספיק טובה להפרדת הכוחות ביניהם? ללא ספק. שילוב רע זה יגרום לחוסר איזון בין חומציות (PH נמוך) לבסיסיות (PH גבוה) במערכת העיכול, להרקה מהירה של המזון העמילני בזמן שחברו החלבוני עדיין מתעכל ולנטרול או החלשה של אנזימי עיכול מסוימים.

מה זה "חומצי ובסיסי"? בפשטות, סביבה חומצית הינה חמה ותוססת ויכולה לצרוב ולעכל חומרים קשים כמו חומצה כימית ממש (סביבה זו מזמינה אליה מיני חיידקים) וסביבה בסיסית הינה קרה ורטובה (סביבה זו מזמינה אליה פטריות, פרזיטים ווירוסים); ככל שיותר חומצי כך עולה רמת החום וכן להיפך.

אז מה יקרה אם נתרגל לאכול ללא הפרדת המזונות, אחרי הכל שוחרי שלום ואחדות אנחנו? התוצאה תהיה - גזים, גרפסים, נפיחות ואם הרגשת מלאות בטנית, הרגשת כובד בבטן וחולשה כללית (בפרט אחרי אוכל), רעשי בטן (המייית מעיים), תחושת חוסר התרוקנות לאחר יציאה (ברפואה - 'טנזמוס'), יציאות רכות מדיפות ניחוחות שודאי לא מצויים בגן עדן, או משתנות בתדירות ובמרקם מעצירות עם יציאות קשות ליציאות רכות עד שלשולים

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת "שתילי זתים" נוסח שאמי
אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

בית הכנסת "עץ חיים" נוסח בלדי
גפן 17 בחניה

ערב שבת - פלג המנחה

שיר השירים - 17:20

מנחה וקבלת שבת - 17:50

תיקון והודו - 07:00

שחרית שבת - 07:30

שיר השירים - 18:21

מנחה וקבלת שבת - 18:41

שחרית תיקון - 07:00

המהולל - 07:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "שתילי זתים"

מתמאנה - 19:08

ערבית מוצ"ש - 19:38

תהילים לבנים נוסח תימן
ביה"כ השאמי - 13:10

תהילים לבנות
ביה"כ המרוקאי - 13:00

תהילים לבנים נוסח ספרדי
ביה"כ השאמי - 14:10

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

מנחה וערבית - סמוך (מנין בלדי - גפן 17 בחניה)

שיעור הדף היומי
ביה"כ הבלדי
גפן 17 בחניה
ע"י הרב דניאל אהרון
בשעה 20:30

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
רדכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	דק 25 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייב 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	דק 30 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב מנחם רמב"ס 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	דק 20 לפני כניסת שבת	דק אחרי כניסת שבת	הרב יאיר ידע 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	דק 20 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בניס (נוסח תימן)	מרבלית 5 (תלמי הדר)	דק 20 לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אביהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

שיעור תורה לילדים

בשבת בשעה 12:30
בבית הספר מעיין האמונה
קומה 2 רחוב אלון 9
עם הרב רחמים מסיקה שליט"א
פה ממיק מרגליות
כולם מוזמנים

תהילים

לבנות
מידי שבת
בבית מ'ש' קטיעי
תאנה 16 דירה 2
בשעה 12:30

תהילים

לבנות
מידי שבת
בבית מ'ש' ג'נאח
גפן 17 קומת כניסה
בשעה 15:00

פרטי חשבון לתרומות:

בנק לאומי (10)
סניף 954 מס' חשבון 7152226
| להעברה בבטי: 054-6812981 |
לתרומות בהוראת קבע או
באמצעות כרטיס אשראי:
050-7540977

לפניות:
ר' יאיר שרפי 052-7166601
na0546812981@gmail.com

מרגל בית-ההלל
עיתון חובבי ירושלים יצחק הלוי ז"ל
וזכו והודיע שלום יצחק הלוי ז"ל

תשפ"ב
בשליש לטטרות

הרב יצחק הלוי ז"ל (1875-1955) היה מגדולי חכמי ירושלים וראשי הכולל 'בית-ההלל'. חיבורו 'תשפ"ב' הוא פירוש מקיף על פרשת מטות-מסעי, המכיל עומק הלכתי ופירושים מקוריים. חיבור זה נחשב לאחד מהמגנטים של חכמי ירושלים ונחשב לאחד מהמגנטים של חכמי ירושלים.

ניתן להשיג כל יום בין מנחה לערבית בביה"כ הבלדי "עץ חיים" רח' גפן 17 בחניה

עולם יצחק הלוי ז"ל

הרב יצחק הלוי ז"ל (1875-1955) היה מגדולי חכמי ירושלים וראשי הכולל 'בית-ההלל'. חיבורו 'תשפ"ב' הוא פירוש מקיף על פרשת מטות-מסעי, המכיל עומק הלכתי ופירושים מקוריים. חיבור זה נחשב לאחד מהמגנטים של חכמי ירושלים ונחשב לאחד מהמגנטים של חכמי ירושלים.

הופיע!
בעזרה שיתית יצא לאור עולם הספר הנפלא

בנין משה - הלכות שבת חלק ד'

דיני מלאכת גזוז, מלבוך, מנפץ, צובע, טווה, עושה שני בני נירן, מיסק, אורג, בוצע, קושר, מותר, תופר, קורע, צד, שוחט, חובל והוצאת דם, מפשיט, מעבד, מליחת אוכלין, ממחך, ממרר, מוחך, מואת הרב הגאון **משה רצאבי שליט"א** מח"ס בארות משה על פסקי מהרי"ץ, מוצ"ב בבית ההוראה ורב קהילת "פעולת צדיק" בעיר אלעד ת"ז

בו מבוארים דיני שבת המצויים בזמנינו והנחוצים לכל אדם בלשון צחה וקצרה השווה לכל נפש עם ציונים ומקורות. ביאורים והידורים, כולל מפתח עניינים מפורט

את הספר ניתן להשיג

33 איתמר אורב באפון: 053-3453020

מכירתו של הספר תהיה לטובת **התנועה החרדית-אשכנזית** - יו"ר הרב ד"ר יצחק אשכנזי - יאור: 052-5121212

לק"י
 עמותת אחוות אחים חריש
 בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
 מרן רבי יצחק רצאבי שליט"א

נשיא הקהילה הרה"ג
 יצחק רצאבי שליט"א

כולל יום אברכים "פרי צדיק" לפי מנהגי עדת קודש תימן בעיר חריש

ראש הכולל הרה"ג
 משה רצאבי שליט"א

למעוניינים בהחזקת
 אברך בלימודי הכולל
 "הסכם יששכר וזבולון"
**הזכות
 כולה שלך!**
 להצלחת המשפחה
 ולהנצחת יקירכם

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10) סניף 954
 מס' חשבון 7152226
 להעברה בכיטו: 054-6812981

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020
 להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10) סניף 954
 מס' חשבון 7152226
 להעברה בכיטו: 054-6812981

"זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו"

סיום מסכת

הציבור מוזמן לסיום חגיגי ולסעודת מצוה של
מסכת סוכה
 שיתקיים בע"ה ביום חמישי כ"ה אלול
 בשעה 21:15 - מיד לאחר השיעור
 ברח' גפן 17, בחניה

שיעורי הדף היומי

נמסרים מידי יום ביומו
 ברח' גפן 17, בחניה
 בשעה 20:30

ע"י הרב **דניאל אהרון שליט"א**
הציבור מוזמן!
 אירדה משפחתית ומזמינה | כיבוד קל

פתיחת שיעורי ערב הלכות שבת בעיון

ע"י הרב **יאיר שרפי שליט"א**
 בימים א, ג, בשעה 20:00
 השיעור מתקיים בכולל "פרי צדיק"
בביה"כ לב חריש רחוב שוהם 82

עצרת התעוררות כ"ה אלול יום חמישי 2.9

בעז"ה נקיים עצרת התעוררות וסליחות בהשתתפות
 הרב הגאון **יצחק מועלם שליט"א**
 ראב"ד בית"ר עילית, ראש כולל "גן רוזה"
 ורב ק"ק תימן בבית"ר עילית

23:00-00:00
שיעור בנושא התשובה
 1:30-00:00
אמירת סליחות

הכניסה חופשית
 ביה"כ "דרכי אבות" רח' האתרונג 5, חריש
 על פי הנחיות משרד הבריאות

עזרת נשים פתוחה

גרטיקה ועיצוב: ציפי אהרון 0525953030

לק"י

Reiziger